

USNESENÍ

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Petrákové a soudců Mgr. Pavla Riedlbaucha a JUDr. Vladimíry Čítkové ve věci

žalobkyně: **POD CZ s. r. o.**, IČO 07429649
sídlem Jaurisova 515/4, 140 00 Praha 4

proti
žalované: **Electro World s. r. o.**, IČO 26488361
sídlem Chlumecká 1531, 198 19 Praha 9
zastoupené advokátkou Mgr. Barborou Růžičkovou
sídlem V. Nováka 1207, 252 19 Rudná

o zaplacení 9 631 258,60 Kč, k odvolání žalobkyně proti usnesení Obvodního soudu pro Prahu 9 ze dne 30. dubna 2020, č. j. 7 C 44/2020-46 a k odvolání S E T O S spol. s r. o., IČO 46352163, sídlem K Bílému Vrchu 2978/5, Horní Počernice, 193 00 Praha 9, zastoupené advokátem Mgr. Tomášem Kaplanem, sídlem Opletalova 1525/39, 110 00 Praha 1

takto:

- I. Usnesení soudu I. stupně **se mění** tak, že se rozhodnutí o zastavení řízení nevydává.
- II. Odvolání S E T O S spol. s r. o., IČO 46352163, sídlem K Bílému Vrchu 2978/5, Horní Počernice, 193 00 Praha 9, **se odmítá**.
- III. S E T O S spol. s r. o., IČO 46352163, sídlem K Bílému Vrchu 2978/5, Horní Počernice, 193 00 Praha 9, je povinna zaplatit žalobkyni na náhradě nákladů odvolacího řízení 300 Kč do tří dnů od právní moci tohoto usnesení.
- IV. Žalobkyně je povinna zaplatit žalované na náhradě nákladů odvolacího řízení 85 777 Kč do tří dnů od právní moci tohoto usnesení k rukám jejího advokáta.

Odůvodnění:

1. V záhlaví uvedeným usnesením soud I. stupně zastavil řízení o žalobě žalobkyně na náhradu škody pro nezaplacení soudního poplatku za žalobu. V této souvislosti uvedl, že vyzval žalobkyni usnesením ze dne 5. 3. 2020, č. j. 7C 44/2020-9, k zaplacení soudního poplatku dle položky 1 bod 1. písm. b) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve výši 481 563 Kč, a zároveň ji upozornil, že řízení bude zastaveno, jestliže nebude poplatek ve lhůtě 15 dnů zaplacen. Toto usnesení bylo žalobkyni doručeno do datové schránky dne 19. 3. 2020, lhůta pro zaplacení soudního poplatku uplynula dnem 3. 4. 2020, soudní poplatek však zaplacen nebyl. Soud proto postupoval dle ust. § 9 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, a řízení zastavil. O náhradě nákladů řízení pak rozhodl dle ust. § 146 odst. 2 věty první zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu (dále jen „o. s. ř.“), kdy žalobkyněavinila zastavení řízení, žalované však žádné náklady řízení nevznikly.

2. Usnesení soudu I. stupně napadla žalobkyně včasným a přípustným odvoláním, v němž žádala o nezastavení sporu a v němž uváděla, že byla negativně ovlivněna nouzovým stavem a nutností obnovit účetní doklady, v této souvislosti uvedla, že oslovila několik institucí s žádostí o úvěr na financování sporu, zatím s negativním výsledkem, protože momentálně nezaplatila soudní poplatek.
3. Usnesení soudu I. stupně napadla odvoláním S E T O S spol. s r. o., označila se v něm jako vedlejší účastnice na straně žalované, nesouhlasila s výrokem o náhradě nákladů řízení účastníků (ad II). V této souvislosti připomněla, že ještě před vydáním napadeného usnesení vstoupila do řízení podáním soudu I. stupně ze dne 14. 4. 2020, a vznikly jí tak náklady řízení odpovídající dvěma úkonům právní pomoci (převzetí zastoupení a vstup do řízení) a dvěma režijním paušálům navýšeným o daň z přidané hodnoty. S E T O S spol. s r. o. se zároveň vyjádřila k odvolání žalobkyně, to shledala nedůvodným, neboť žaloba byla podána dne 20. 2. 2020, tedy ještě před vyhlášením nouzového stavu, na zaplacení soudního poplatku musela být žalobkyně připravena ještě před podáním žaloby a vyslovila přesvědčení, že není záležitostí ostatních účastníků řízení, že se žalobkyně rozhodla podat žalobu, aniž by měla finanční prostředky na zaplacení soudního poplatku, přičemž upozornila na to, že o osvobození od soudních poplatků žalobkyně ani nepožádala a snahu o získání finančních prostředků ani nedokládá. S E T O S spol. s r. o. navrhla, aby odvolací soud usnesení soudu I. stupně o zastavení řízení potvrdil a jeho nákladový výrok změnil tak, že žalobkyně jí je povinna na nákladech řízení zaplatit částku 114 031 Kč.
4. Žalobkyně k odvolání S E T O S spol. s r. o. mimo jiné uvedla, že o osvobození od soudních poplatků nežádala, náklady sporu řeší účelovými půjčkami, z jejího pohledu je úhrada soudního poplatku jen zástupným důvodem pro zastavení řízení. Rovněž vyslovila nesouhlas s navrhovanou povinností uhradit této společnosti náklady řízení, neboť vstup vedlejší účastnice do řízení byl jen v jejím zájmu.
5. Žalovaná k odvolání žalobkyně uvedla, že žalobkyně ve stanovené lhůtě pro zaplacení soudního poplatku nepožádala o prodloužení lhůty k jejímu zaplacení a ani v odvolání neuvedla důvod, který jí v tom bránil, namítla, že žalobkyně neuvedla důvod, jenž by jí bránil v přihlášení do datové schránky, když je zjevné, že výzva k zaplacení soudního poplatku byla žalobkyni doručena fikcí, namítla, že žalobkyně nepožádala o určení neúčinnosti doručení výzvy k zaplacení soudního poplatku.
6. K odvolání S E T O S spol. s r. o. žalovaná uvedla, že soud I. stupně postupoval správně, pokud žalobu žalované nezaslal, když soudní poplatek nebyl zaplacen, o zahájení řízení se však žalovaná dozvěděla přímo od žalobkyně, o čemž žalovaná následně informovala vedlejší účastnici, která poté vstoupila do řízení. Dále uvedla, že tím, že žalobkyně nezaplatila soudní poplatek, zavinila zastavení řízení, a vznikla jí tak povinnost hradit náklady řízení, přičemž pokud vedlejší účastnici náklady vznikly, má na jejich náhradu nárok.
7. Žalovaná požadovala úhradu nákladů odvolacího řízení v celkové výši 70 890 Kč odpovídající dvěma úkonům právní pomoci, jednomu v poloviční výši, (převzetí zastoupení, vyjádření k odvolání proti rozhodnutí, pokud nejde o rozhodnutí ve věci samé) a dvěma paušálními náhradám.
8. Odvolací soud přezkoumal z podnětu žalobkyně podaného odvolání, jakkoliv ve vztahu k napadenému rozhodnutí neobsahovalo žádné relevantní výtky, napadené usnesení včetně řízení, které jeho vydání předcházelo, podle ust. § 212 o. s. ř. a ust. § 212a o. s. ř. a aniž ve věci nařizoval jednání podle ust. § 214 odst. 2 písm. c) o. s. ř., dospěl k závěru, že napadené rozhodnutí nemělo být vůbec vydáno.
9. Z obsahu spisu odvolací soud zjistil, že podáním ze dne 20. 2. 2020 doručeným soudu I. stupně dne 21. 2. 2020 (nikoliv dne 25. 2. 2020, jak uváděl soud I. stupně, když uvedeného dne bylo provedeno

jen tzv. lustrum, tedy zjištění zda již totožná věc není projednávána) žalobkyně podala žalobu prostřednictvím elektronického podání, přičemž ze záznamu z jeho ověření se podává, že toto nebylo opatřeno elektronickým podpisem. Z obsahu spisu odvolací soud dále postavil najisto, že toto elektronické podání obsahující návrh ve věci samé (žaloba) nebylo doplněno ve smyslu ust. § 42 odst. 2 první věty o. s. ř., a k takovému podání soud I. stupně neměl přihlížet podle ust. § 42 odst. 2 druhé věty o. s. ř. Je tak zjevné, že nebyl dán prostor ani k výzvě k zaplacení soudního poplatku za žalobu, když k ní vůbec nemělo být přihlíženo, ani k zastavení řízení pro jeho nezaplacení. Je zřejmé, že rozhodnutí soudu I. stupně nemělo být vůbec vydáno, neboť pro to nebyly splněny zákonné podmínky (nelze zastavit řízení, které ani nebylo zahájeno). Proto odvolací soud napadené usnesení za použití § 220 o. s. ř. změnil (tzv. negativním měnícím rozhodnutím) tak, že se tam uvedené rozhodnutí nevydává (včetně akcesorického výroku o náhradě nákladů řízení).

10. Co se týče odvolání podaného S E T O S spol. s r. o., odvolací soud dospěl k závěru, že odvolání bylo podáno osobou neoprávněnou, neboť tato společnost vedlejší účastnicí není, jakkoliv se tak v odvolání proti napadenému usnesení soudu I. stupně označila. Je tomu tak proto, že podle ust. § 93 odst. 2 o. s. ř. vedlejší účastník vstoupí (buď z vlastního podnětu nebo na výzvu některého z účastníků učiněnou prostřednictvím soudu) do řízení, nicméně jak již odvolací soud vysvětlil, žádné řízení před soudem I. stupně se o žalobě žalobkyně nevede, neboť k jejímu elektronicky podanému, nepodepsanému, a v ust. § 42 odst. 2 první věty o. s. ř. stanovené lhůtě nedoplněnému podání, nelze přihlížet. Proto odvolací soud odvolání podle ust. § 218 písm. b) o. s. ř. odmítl, neboť bylo podáno osobou, která k odvolání není oprávněna.
11. O nákladech odvolacího řízení ve vztahu mezi žalobkyní a S E T O S spol. s r. o. bylo rozhodnuto podle ust. § 224 odst. 1 o. s. ř. a ust. § 146 odst. 3 o. s. ř. (odvolání S E T O S spol. s r. o. bylo odmínuto), když žalobkyni vznikly účelně náklady ve výši 300 Kč představující jeden režijní paušál za vyjádření k odvolání dle ust. § 1 odst. 3 písm. a) vyhlášky č. 254/2015 Sb., o stanovení výše paušální náhrady pro účely rozhodování o náhradě nákladů řízení v případech podle § 151 odst. 3 občanského soudního řádu a podle § 89a exekučního řádu ve výši 300 Kč dle ust. § 2 odst. 3 cit. vyhlášky.
12. O nákladech odvolacího řízení ve vztahu mezi žalobkyní a žalovanou rozhodl odvolací soud podle ust. § 224 odst. 1 o. s. ř. ve spojení s ust. § 142 odst. 1 o. s. ř., když to byla žalovaná, která byla v odvolacím řízení zcela úspěšná. Náklady řízení před odvolacím soudem ve výši 85 777 Kč sestávají z odměny ve výši 70 290 Kč za právní zastoupení žalované za 2 úkony právní služby (převzetí zastoupení, vyjádření k odvolání) dle ust. § 7 bod č. 6, ust. § 11 odst. 1 písm. a), ust. § 11 odst. 2 písm. c) vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu, ze 2 režijních paušálů po 300 Kč dle ust. § 13 odst. 4 vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu, přičemž celková částka odměny a náhrady byla navýšena o částku 14 887 Kč odpovídající 21% dani z přidané hodnoty, již je zástupkyně žalované plátcem.
13. O lhůtu k plnění odvolací soud stanovil v souladu s ust. § 160 odst. 1 část věty před středníkem o. s. ř. když ke stanovení lhůty delší či plnění ve splátkách neshledal jakýkoliv důvod.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat dovolání do dvou měsíců od doručení rozhodnutí k Nejvyššímu soudu ČR prostřednictvím soudu I. stupně, jestliže rozhodnutí odvolacího soudu závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu nebo která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně anebo má-li být

dovolacím soudem vyřešená právní otázka posouzena jinak (§ 237, § 239 a § 240 odst. 1 o. s. ř.). Přípustnost dovolání je oprávněn zkoumat jen dovolací soud. Pouze proti výroku o náhradě nákladů řízení **není** dovolání přípustné (ust. § 238 odst. 1 písm. h o. s. ř.)

Praha 18. června 2020

JUDr. Ludmila Petráková v. r.
předsedkyně senátu